

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1858 de Mitropolitul Andreu Șaguna

APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 43. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază,

Prețul inserțiilor

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiile

se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 43

Biblia Regală

Sfânta Scriptură tradusă din în-demnul Majestății Sale, Regele Carol al II-lea și apărută la 10 Noemvrie 1938 când se împlinesc 250 ani dela Biblia de București, merită să aibă o caldă primire generală.

Ediția din 1936 a stărnit o acerbă critică din partea unor teologi și literați. Lumea credincioasă s'a bucurat de ea și a fost gata să dea un preț destul de mare.

În această privință Biblia Regelui e ieftină. Li lipsesc «locurile paralele», care constituie o scădere. A apărut însă numai în 10.000 exemplare.

Când va sosi ziua să credem că tot românul cu pretenție de cultură își are Biblia sa, fiecare familie, fiecare învățător, profesor, magistrat, ofițer, medic etc. etc. care se prețuiește pe sine și sufletul său ca să aibă Biblia sa, din care să se adape sufletește, să se întărească în grele încercări, să-și precizeze rostul vieții, să-și cântărească forțele spirituale.

Fără biblie cu anevoie se poate concepe o renaștere generală, adâncă și rodnică. Fără Biblie nu se pot desfunda izvoarele subterane ale sufletului nici să se deșelenească taina noastră spirituală.

Un studiu progresiv al Sfintei Scripturi nu se poate începe cu speranțe de succes efectiv fără Biblie.

E adevărat că noi n'am avut în codul vieții cucernic obligațiunea citirii zilnice a Sfintei Scripturi. Cunososc persoane capabile de înaltă pietate cari mărturiseau că se simțesc atrase de vraja citirii Sfintei Scripturi. Aceștia însă le-a lipsit călăuza necesară, citirea stăruitoare și sistematică.

Dar pricina de căpetenie a ne-păsării față de Biblie e multimea prejudecăților de azi în contra Bibliei.

Cartea profană a învins cartea sacră.

N'a fost numai scoasă din circulație, ci chiar zeflemizată.

Analizând direcțiile culturale la români, iată ce scrie I. Găvariescu în Istoria Pedagogiei, București, 1920, pag. 248: «Nu e necesar să înșirăm feluritele nume de cărți apărute în secolul al 18-lea și cari se citeau și erau ascultate cu băgare de seamă, atât de popor, cât și de boerime. Oțoiul, Evangheliile, Liturghiile, Apostolul, Invățătura pentru spovedanie, Triodul, Cazania, Psaltirea, Pentecostarul, Ceaslovul, etc., — cari azi nu au pentru noi decât valoarea istorică de a fi servit la mlădierea limbii române, învățând graiul ideilor înalte, și ne fac să surădem probabil, când le punem alături între mijloacele de înaintare culturală, — aveau pentru lumea credincioasă de atunci o însemnătate vitală.

Cartea laică a așternut o preveșteală peste ochii sufletului, acope-

rind soarele, cerul instelat și însași concepția de Dumnezeu. Să ne reîntoarcem acum la Sfânta Scriptură.

Același Duh Sfânt care a inspirat paginile ei, e gata să ne alunge

ceața, să ne oboare albeața de pe ochii sufletului, să regăsim Calea, Adevărul și Viața. Prin Sfânta Scriptură și alte cărți edificatoare ne vom renaște, vom putea valorifica elementul divin din noi, sălășluindu-ne în sfera concepțiilor divine și din imperiul fără de hotare, în care e viața adevărată.

Tr. Scorobef

Nu se uită

Anul 1938

(=) Umbre și lumini, mari și mărunte, se desprind din icoana vieții bisericești și românești trăite în anul Domnului 1938.

Le încreștăm, ca împospătare de amintiri, pentru cetitorii noștri, păstrând, pe cât se poate, șirul în care s'au petrecut în cursul anului expirat.

Constituție nouă

Viața publică și de stat a României a primit, cu anul 1938, o nouă așezare, merită să lecuească neajunsurile, care sporiseră din cale afară pe urma învrăjbirilor și desbinărilor, de care pătimeau diferitele partide politice. Activitatea acestor partide sistată, preotul, alături de oricare cetățean, este scutit să se încadreze în disciplina poruncită de cluburile politice, și rămâne pe mai departe părintescul sfătuitor și îndrumător al tuturor enoriașilor săi, despoliticianizați deopotrivă și dânsii. Nimeni nu e înlăturat din câmpul de activitate publică, ci dimpotrivă e chemat fiecare să contribuie, după cele mai bune puteri, la propășirea și întărirea țării, ocolind rătăcirile și stăruind pentru unitatea inimilor.

Noua Constituție — a declarat înțeleptul Suveran al țării cu prilejul promulgării dela 27 Februar, — este izvorâtă dintr'o nevoie sănătoasă a cerințelor naționale și a fost frământată în coștiința Mea și a sfințnicilor Mei, cari alături de neuitatul Meu părinte, au fost creatorii României de astăzi. Țara căreia i-am încredințat această nouă Constituție, a primit-o cu entuziasm care Mi a bucurat inima. Sânt cel dintâi legat de ea și voi fi cel dintâi păzitor al ei pentru binele poporului român.

Nou guvern

Când țara trece prin grele împrejurări, M. Sa Regele Carol II ne dă un guvern în fruntea căruia cheamă pe șeful sfintei biserici ortodoxe române, pe I. P. S. Sa Miron, patriarh al României. La departamentul ministerului cultelor și artelor avem altă față bisericească, — om de carte și muncă, bine apreciat și pe timpul când se află în centrul mitropoliei, — P. S. episcop Nicolae al Clujului.

Datoria clerului este ca fără șovăire să se înroleze, cu atât mai vârtos astăzi, în cadrul apărătorilor or-

dinei, ai țării, ai Regelui, luminând credincioșii din înălțimea amvonului și, ferindu-i de răul vrăjmașilor, să aducă pacea și bunavoire în sufletele păstoritorilor.

Consilierii Regali

Prin decret-lege ia ființă un *Consiliu de Coroană*. Membrii săi sânt numiți de Suveran dintre demnitarii statului, bisericii, oștirii și Curții regale, sau din personalități cu vază ale țării. Ei sânt, numiți Consilieri Regali și sânt convocați de Suveran, pentru a-și da părerea, cu vot consultativ, asupra problemelor de stat de însemnătate excepțională. Din acest Consiliu de Coroană face parte și I. P. S. patriarh Miron.

Act de dreptate

Chestiunea averilor fostei «Universități săsești» s'a clarificat definitiv prin decretul regal Nr. 1482 din 8 April 1938, care dispune: Administrația acestor bunuri se va face de Arhiepiscopia ortodoxă a Sibiului, prin organele ei legale, după normele legii și statutului de organizare a bisericii ortodoxe române.

Astfel încetează orice îngrădire în administrarea bunurilor primite și se îndreptățește și alte lipsuri ale decretului-lege din anul precedent.

In ziua de Dumineca Tomii

Cu prelungirea vechilor mandate, s'a întrunit la Sibiu, în Dumineca Tomii, adunarea eparhială într'o scurtă sesiune desfășurată în 1 și 2 Mai.

Adunarea constată cu mulțumire evidentele bune înfăptuiri din anul trecut: progres îmbucurător realizat de biserică în partea secuizată a țării, unde se deșteaptă tot mai mult conștiința religioasă ortodoxă și națională a creștinilor, cu toate amintirile duioase ale trecutului. Călduroase mulțumiri se aduc Suveranului, precum și fostului prim-ministru, dlui Gh. Tătărescu și dlui ministru de finanțe, Cancicov și tuturor celor ce au sprijinit faptul ca biserică noastră să primească 75%, din cecece mai rămăsese, după expropriere, dela așa zisa «Universitate săsească». Dania regală se administrează sub titlul: «Fundatia Regele Carol II». — Ca fapt îmbucurător s'a pomenit și frumosul spor al literaturii bisericești române prin lu-

crările tipărite în Tipografia Arhidiecezană. — Cu raport la fundația Gojdu, chestiunea a intrat pe calea cea bună, — (păcat însă că earăș s'a poticnit la Budapesta, și nu știm de ce și până când. Red.). Se menționează trecerea clerului la Casa de pensuni a statului; între cei trecuți la penzie se înșiră și consilierul arhiepiscopesc P. C. Sa Dr. G. Proca, după un lung serviciu de 44 ani, adus cu devotament și dragoste pentru biserică și așezăminte ei. Locul său îl ocupă tinărul profesor Spiridon Cădea, cu strălucite studii făcute în străinătate. — Se scot la iveală misiunile arhieresti în forma vizitelor canonice făcute în cursul anului de I. P. S. mitropolit Nicolae și P. S. arhieru Vasile.

S'a dus poetul luptător...

În Sâmbăta de 7 Mai 1938 s'a stâns repede sbuciumata viață a celui ce a fost Octavian Goga, care a izbutit, prin versurile sale de artă adevărată, să poarte o luptă glorioasă pentru desrobirea neamului său martirizat. După război a continuat lupta, cu arma cuvântului în care nimeni nu l-a întrecut, având drept țintă de a face din România o țară a românilor. Legea strămoșească, cu drepturile și bogățiile ei, nu putea să rămâie mai la o parte în preocupările de căpetenie ale fiului de preot ortodox din Rășinarul lui Șaguna.

Opera lui de uriaș al gândirii, talmăcitoare a profunzimii sufletului românesc, va dăinui peste veacuri ca pildă pentru generațiile ce vin.

Sărbătoarea tineretului

Ziua de 8 Iunie, sărbătoarea tineretului, închinată neamului și M. S. Regelui Carol II, s'a desfășurat, cu firesc avânt, în tot întinsul țării.

Bunul obicei, ca tineretul școlar, întrunit în școală sau în alt loc potrivit, să cânte rugăciunea *Tatăl nostru*, în genunchi și cu mâinile împreunate pentru rugăciune, s'a urmat și de astădată cu evlavie cuvenită și spre cinstea conducătorilor tinerimii noastre.

Oastea Domnului

Societatea misionară «Oastea Domnului», călăuzită de preoțime, s'a înfățișat la congresul anual din Sibiu în ziua Cincizecimii, așa cum era de prevăzut: într'o adevărată spiritualitate ortodoxă. Dacă ierarhul stă în fruntea Oastei din eparhie, la rândul său și preotul are să stea în fruntea Oastei din parohie: Povată înțeleaptă rostită de înaltul ierarh dela Sibiu în mijlocul adunării. Alți distinși vorbitori întregesc îndrumările și sfătuirile date, în cucernice mărturisiri, tuturor oastașilor, cărora li se împarte și o nouă merinde duhovnicească: primul număr din biblioteca pentru popor, cu titlul: *Veniți la Hristos*, un mănunchi de pilde și învățături scrise de I. P. S. mitropolit Nicolae. Cucernicii preoți sânt invitați să răspândească toate cărțile apărute în această nouă publicație, ce se adresează în deosebi membrilor din Oastea Domnului.

Moartea bunei Regine

Soldați ai crâncenului război, aflați în spitale și vizități în durerile lor de marea Suverană MARIA, nu-și puteau înăbuși glasul de a spune Maicii răniților: „S'ajungi împărăteasă a românilor!”

Regina poporului, înțelegătoare a credințelor și sufletului românesc, conducătoare spre înfăptuire a visului nostru național, făptura providențială, încetează din viață luni în 18 Iulie 1938 la Sinaia, pe pământul țării sale iubite, ca să trăiască pe vecie în istoria neamului, în basmele satelor noastre și în amintirea tuturor românilor...

Patriarhul omagiat

Credincioșii bisericii noastre se mândresc, cu dreptate și multă bucurie, că în fruntea ei și în fruntea statului român s'a ridicat un ales fiu al țaranului ardelean, I. P. S. patriarh Miron, care împlinind în acest an vârsta de 70 de ani, în plină sănătate, a fost omagiat de întreg poporul nostru. Biserica dreptcredincioasă, care sub binecuvântata Sa arhipăstorie s'a ridicat la un grad însemnat de trăire culturală și duhovnicească, îi dorește să poarte încă mulți ani înalta demnitate bisericască și lumescă la care a ajuns!

Zece ținuturi

Țara noastră se împarte în următoarele zece ținuturi: Timiș, Olț, Argeș, Marea, Dunărea, Nistru, Prut, Suceava, Mureș, Crișuri.

Ținutul Mureș, cu reședința Alba-Iulia, cuprinde 9 județe: Alba, Turda, Mureș, Ciuc, Odorhei, Făgăraș, Târnavă Mare, Târnavă Mică, Sibiu.

Rezidenții Regali de ținuturi sânt numiți, prin Înalt Decret Regal, pe termen de șase ani. Reziient al ținutului Mureș este numit dl general de divizie i. r. Dănilă Papp, fost comandant al corpului VI armată.

Ideea națională biruință

În preajma primăverii s'a terminat un proces firesc în vârtutea ideilor care stau la temeliile ori cărui stat național: Austria catolică, — pe vremuri a Habsburgilor de nu prea bună pomenire pentru românii Ardealului și pentru ortodoxie, — se încorporează în imperiul Germaniei. Incorporarea o regretă cel mult Vaticanul, ocrotitorul de totdeauna al unei dinastii, care în catolicismul său a știut să arunce și să cultive sămânța desbinării între popoarele sale.

La Mărășești

Toamna frumoasă ni-a adus, — pe câmpia de glorie a Mărășeștilor, locul de eternă odihnă a făuritorilor României Mari și Veșnice, — sfințirea Bisericii Neamului.

Înalta prezență a Suveranului, a Marelui Voevod de Alba-Iulia, a demnitarilor reprezentanți ai bisericii, ai guvernului, ai armatei, și cuvântările ținute, au dat sărbătoarei o semnificație cu totul deosebită.

La pioasa solemnitate dela *Marsoleul*, care e opera Societății ortodoxe naționale a femeilor române, a săvârșit slujba târnosirii I. P. S. mitropolit Nicolae dela Sibiu, înconjurat de vlădici și preoți. În cuvântarea rostită, — «psalm de cinstire a flăcăilor adormiți sub brazda natală», Înaltul ierarh aduce omagiu, în deosebi din partea Ardealului și a Bisericii lui strămoșești, vitejilor cari au desăvârșit unirea pământului ardelenesc cu Țara mamă pentru toate veacurile. Dumnezeu să renaască — termină oratorul — duhul eroilor dela Mărășești în fiecare inimă de român.

Pacea...

Aliata și prietena României, Cehoslovacia, a îndurat o grea pierdere de teritoriu, sacrificându-se pe sine pentru salvarea păcii între popoare.

Statele mari: Anglia, Franța, Germania și Italia au încheiat, în Sept., la München un acord, prin care s'a împiedecat deslănțuirea unei conflagrații generale. Cei patru bărbați, cari au înlăturat, pentru moment, izbucnirea războiului, au fost admirați și preamăriți pretutindeni... Jerifa cea mare a adus-o însă Cehoslovacia.

Pierderi

Tagma preotească din Arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu a pierdut în acest an 12 slujitori ai altarului. Între cei răposați se găesc: un consilier mitropolitan Tr. Petrișor și 3 protopopi: Sergiu Median, octogenarul Ion Căndea și Valeriu Judele, deplânși cu toții ca harnici muncitori și buni părinți sufletești și povățuitori ai enoriașilor.

Alte evenimente

Această fugară cronică mai reține, între faptele și întâmplările însemnate ale anului, următoarele:

Legiuiri nouă s'au promulgat: Legea breslelor. Organizațiile muncitorești se vor numi *bresle* (nu sindicate). Legea conține recunoașterea și

funcționarea breslelor de lucrători, funcționari particulari și meseriași;

Legea Serviciului Social, pe baza principiului obligativității muncii sociale pentru toți absolvenții universităților și a altor institute superioare sau speciale;

La congresul Ligii pentru înfrățirea popoarelor prin biserică, ținut în Lavrik-ul Norvegiei, Sf. Sinod a trimis pe P. S. episcop Nicolae al Orăzii, care a făcut congresului o comunicare primitivă cu mare interes din partea ascultătorilor. Episcopul nostru, prin această comunicare, a făcut cea mai bună impresie asupra congresiștilor;

Maramureșul își are, în sfârșit, episcopul dorit, în persoana Prea Sfințitului Dr. Vasile Stan, distins și ca fost profesor și director al Școlii Normale «A. Șaguna» din Sibiu, ear ca vicar arhiepiscopesc o valoroasă putere de muncă. Uram nouului arhipăstor lungă și rodnică păstorie în vladicia Maramureșului ortodox;

Meritat omagiu a adus neamul românesc ilustrului om de stat Ion I. C. Brătianu cu prilejul inaugurării statuei ridicate în București. Șefii bisericilor din provinciile desroboite, în frunte cu Mitropolitul Ardealului, au săvârșit serviciul religios;

Congresul al 17-lea al Asociației clerului «A. Șaguna», întrunit în Noemvrie la Timișoara, a votat o cuprinzătoare moțiune, în fața realizărilor și necesităților din viața noastră românească. Congresul lasă emoționante urme în sufletele participanților;

Congresul general, al cincilea, al FOR-ului, societate condusă cu pricepere și zel, s'a ținut în Noemvrie la Târgu-Murăș. L-a deschis, cu o magistrală cuvântare, dl președinte Sextil Pușcariu, care arată ce va să zică ortodoxia în viața neamului românesc. Secretarul general, dl prof. I. Mateiu, a prezentat un raport temeinic întocmit despre activitatea atât de rodnică a vrednicei societăți. Moțiunea, cu dezideratele ei frumoase și românești, a fost întâmpinată cu multă bucurie și multă însuflețire din partea congresiștilor, în frunte cu PP. SS. LL. Vasile episcopul Caransebeșului, și Nicolae episcopul Clujului;

După o călătorie care, în strălucirea ei, rămâne istorică, M. S. Regele Carol II și tinăru vlăstar domnesc Măria Sa Marele Voevod de Alba-Iulia Mihai, s'au înapoiat din străinătate în țară. Suveranul româ-

nilor a fost întâmpinat și salutat în Anglia, Belgia, Franța și Germania de cei mai iluștri bărbați ai acestor state. Sosirea iubutului nostru Suveran, care aduce țării și poporului nostru neprețuite servicii, a fost nou prilej de manifestare a devotamentului omagial și a legăturii neclintite dintre Monarhie și cetățeni;

La mijlocul lui Decemvrie ia naștere, ca organizație politică unică, Frontul Renașterii Naționale. De dorit să se înregimenteze în această organizație toate puterile de seamă ale neamului;

S'au dat prețioase instrucții pentru aplicarea deciziei ministerului cultelor asupra sectelor; — în același timp Sf. Sinod hotărăște să lămuirească, prin un memoriu, opinia publică asupra intențiilor sectei baptiștilor în țara noastră.

† Dr. Gh. Dubleșiu

Un incident de cale ferată, întâmplat la gara Cisteiu, aproape de Blaj, în ziua de 23 Decemvrie 1938, — accident provocat de ciocnirea violentă a două trenuri, — a produs și moartea bine cunoscutului notar public în Sibiu și membru în corporațiile noastre bisericăști, Dr. Gheorghe Dubleșiu.

Cel răpus de o moarte năpraznică, în vârstă de 63 de ani, a muncit decenii de-a rândul ca apărător al drepturilor poporului, ca prefect de județ în Hunedoara și, de câțiva ani, ca notar public în Sibiu. În toate aceste calități a dovedit talent și râvnă de bun român și credincios slujitor al sfintei biserici ortodoxe din Ardeal. Prin moartea sa neașteptată lasă profunde părereri de rău în mijlocul sibienilor și al tuturor celorce i-au cunoscut activitatea cinstită și plinduitoare. Ca bun credincios al Bisericii a fost ales membru în Adunarea Eparhială, în Congresul Național-bisericesc și în comitetul FOR-ului, secția Sibiu.

Înmormântarea defunctului, deplâns de o nemângăiată văduvă și de un fiu orfan, s'a făcut în 26 Decemvrie 1938, din catedrala mitropolitană în cimitirul comunal din Sibiu. A slujit la prohod: Păr. protopop Emilian Cioran, consilier mitropolitan, înconjurat de un sobor de preoți, în fața unei numeroase asistențe în frunte cu I. P. S. mitropolit Nicolae al Ardealului.

Odihnească cu dreptii!

(Cuvântarea P. C. Sale pār. protopop Em. Cioran o publicăm în numărul viitor.)

* FOIȘOARA *

Colindele și colindatul

(3) Prof. Gh. Maior, profesor
Cât privește forma e cea a baladelor populare, a cântecelor bătrânești, cu versuri de 6 și 8 silabe, adeseori amestecate în aceeași colindă, cu multe versuri albe și nu rareori cuvinte cari nu mai au nici un înțeles (sigur cuvinte vechi, cari după ce și-au pierdut înțelesul au fost schimonosite, încât nici prin cel mai cutezător joc de fantezie nu li se mai poate iscodi vre-un înțeles). Fiecare vers e urmat de un refren: *oileroi*, Doamne, sau *oleroi*, *haileroi*, *holeruleo*, Doamne, sau prescurtat în *ler* sau *leruiler*, sau de „raza soarelui, floarea soarelui“, sau de „flori de măr“, „flori de păr“ sau „florile dalbe“. *Oileroi*, *haileroi*, *holeruleo* zau prescurtarea lor în *ler* sau *leruiler*, nu e decât o schimonosire a lui aleluia, cel neînțeles de popor, mai ales în vremea când slujba se făcea în limbă străină. Chiar și repetarea lui după fiecare vers arată că imitează polilele bisericăști. „Raza soarelui, floarea soarelui“ sunt metafore ca privire la soarele dreptății, și vrea să spuie, că Isus e rază și floare ruptă din soare, iar „flori de măr, de păr“, sau „florile dalbe“ — poate avea explicația următoare: În contrast cu gerul

și fulgii de afară, Nașterea lui Hristos aduce bucuria florilor albe de primăvara, aduce primăvara vieții. Dar Românul la Crăciun «făcea măr», adică pom de Crăciun a cărui amintire am găsit-o în comuna Vingaard din județul Alba, unde până azi fetele înfig o ramură de măr împodobit în colacul pe care-l duc colindătorilor. În vechime însă mărul Crăciunului era cu flori naturale, pentru că atunci la lăsatul postului de Crăciun, sau în noaptea Sf. Andrei, se tăia o ramură de măr și de păr care se pune în un vas cu apă la căldură și lumina în casă și care pe Crăciun era înflorită. Cu ramuri de acestea mergeau copiii la colindat. Așa cred, că s'a ajuns la acest refren atât de frumos.

Și acum, putem face o comparație între cântecule de stea și colinde, ca să ne convingem că nu sunt tot una.

Cânteculele de stea și irozii au fond curat creștinesc, cutez să spun chiar ortodox; — colindele, amintiri din mitologia și metafizicile antice amestecate cu o metafizică proprie naivă și ciudată și cu momente și învățături creștinesci așa de didiformate, încât adeseori exprimă erezii grosolane; duhul lor însă e încreștinat. În primele imaginația e săracă, în cele mai multe cazuri redă sarbăd textul sfintei Scripturi, — de frică să nu depășească învățătura bisericii; în colinde e bogată, vie, adeseori chiar fără frâu, căci autorul nu e încatășat de dogme. În cânteculele de stea

înfără de sentimentul religios și acela redus aproape numai la „mărire lui Dumnezeu și scump Fiului Său“, cu greu vei găsi alt sentiment; în colinde dimpotrivă foarte multe și variate. Cele dintâi, cu puține excepții, se referă numai la Nașterea Domnului și la momentele istorice împreunate cu ea, deci sunt religioase; cele din urmă tratează diferite momente și întâmplări creștinesci și necreștinesci legate de viața de toate zilele a poporului nostru, și au caracter moralizator, educativ. Cele dintâi în majoritatea lor sunt imne, deci lirice, cele din urmă se apropie de baladă. Limba celor dintâi e mai proaspătă, mai nouă; a celorlalte arhaică și cu foarte multe cuvinte neînțelese azi. Evident, că nu au același autor. Primele pleacă dela oamenii bisericii, dela dieci, dela cântăreți sau chiar dela preoți și sunt mijloace de educație religioasă, fac parte din misiunea sau activitatea apostolatului laic din vremurile de frământări religioase; cele din urmă sunt creația anonimilor din depărtate vremi, cari n'au altă cultură decât cea moștenită la vatra tatălui plugar, descendent și păstrător cu sfințenie din moși-trămoși al unor reminiscențe din cele mai vechi și mai vestite culturi cari au fost aduse aici — și încreștinate — deodată cu colonizarea Daciei sau de ceice în căutarea mai binelui au poposit câte puțin aici la încrucișarea celor 3 mari drumuri ale lumii: drumul depărtatei Asii sudice și al Africii

peste Constantinopol, drumul stepelor și drumul Dunării, drumul Europei. Ele poate au fost unica literatură orală de propagandă religioasă în vremea năvălirilor barbare în sânul neamului nostru. Colindele apoi fac parte și din mijloacele de educație morală ale poporului nostru și din studiul lor se pot face foarte interesante studii de psihologie, pedagogie, sociologie și etică asupra poporului românesc. Și dacă vom ajunge vre-odată că creăm școala potrivită cu firea poporului nostru, nu școală de împrumut și deci străină cum e cea de azi, pedagogii noștri vor trebui să se oprească și la colinde pentru a afla principii călăuzitoare.

Căci, importanța colindelor n'o putem cunoaște, decât studiindu-le în legătură cu colindatul. Se vorbește prea ușurel, când se spune, că poporul nostru a fost fără școală și fără cultură. Are o cultură proprie foarte bogată și foarte avansată și cultivată cu foarte multă grijă în școala tradiției. E altă întrebare, și spun și eu că nu e identică cu a Apusului, cu cea aridă a Apusului. Valoarea? Chestie numai de balanță. Vremea a ridicat în văzul lumii pe cea dela apus. Dacă se întâmplă invers, — și concepțiile erau altele. Cutez să afirm că avem țaranul cel mai ager la minte, cel mai capabil și mai multilateral, ceea ce denotă cultură.

Poporul nostru avea o școală, creată și păstrată de tradiție. Avea două cicluri:

A doua expediție misionară a studenților Academiei teologice „Andreiană” la Spitalul militar al garnizoanei Sibiu, s'a făcut în seara zilei de 21 Dec. 1938, sub conducerea Păr. Prof. Grigorie T. Marcu, Prof. Petru Gherman și Păr. Mihail Neagu, duhovnicul Academiei teologice.

De astă dată, expediția a luat proporții mai ample, fiind împreună cu serbarea pomului de Crăciun pe care maimarii Spitalului militar l-au pregătit pentru ostașii bolnavi.

În sala de conferințe a Spitalului erau prezenți P. C. Icon. stavr. Colonel I. Dăncilă, confesorul garnizoanei Sibiu, Colonel Dr. E. Udvarnoch, directorul Spitalului, Maior Dr. Liviu Ursu, ajutorul directorului, Căpitan Dr. Onorin Tutelaș cu doamna și tot personalul medical ofițeresc cu doamnele, precum și cam 200 de ostași bolnavi.

Serbarea s'a început cu colinda „O ce veste minunată”, cântată de corul studenților teologi sub conducerea dlui Prof. P. Gherman.

Păr. Prof. Grigorie T. Marcu a rostit apoi, la lumina impresionantă a pomului de Crăciun, o scurtă cuvântare de deschidere. „Am venit în mijlocul dvoastre pentru a doua oară — a spus C. Sa. Dragoste cu care ne-ați primit întâia dată și luarea aminte cu care ne-ați ascultat, ne obligă să vă promitem că această a doua venire a noastră aici nu va fi ultima. În rândul trecut v'am adus, dragi ostași, o cântare mângâitoare pentru suflet și o vorbă bună și întremătoare pentru inimă. Astăzi, darurile noastre sunt mai îmbelșugate. Căci luminatul nostru Arhiepiscop, I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, care cuprinde în rugăciunile și dragostea-I părintească nu numai pe cei sănătoși și avuți, ci mai cu seamă pe cei bolnavi și lipsiți, a binevoit să trimită 80 de cărțile de zidire sufletească pe seama acestui spital, cu dorința de a fi așezate parte din ele în biblioteca spitalului, iar restul să fie dăruite bolnavilor”. În încheiere, C. Sa a spus: „Se naște Hristos. Să-L primim cu inimă înălțată și bucuroase oricând de oaspe ceresc”.

După o altă colindă, Păr. duhovnic Mihail Neagu o rostit o predică mișcătoare, ascultată cu multă luare aminte de asistență. C. Sa s'a acomodat desăvârșit nevoilor duhovnicești ale bolnavilor, înălțându-le cugetul la Celce nu-i părăsește niciodată. „Mergeți și spuneți și celorce n'au putut veni aici să se bucure cu noi, că există acolo 'n cer un Prieten al tuturor celorce sunt în suferințe și'n nevoi, care-i caută pe toți și le poartă de grije, care le șterge lacrimile, le alină durerile și le dă nădejdea unei grabnice tămăduiri”.

Între colinde, o fetiță îmbrăcată în lu-

minos vesmânt ingeresc și un băiețel travestit într'un „Moș-Crăciun”, nins de zăpezi și de sfătoșenie, au declamat câte-o poezie ocazională, iar la sfârșit micuții au înmănat fiecărui bolnav săculețul cu daruri.

Dl Colonel Dr. E. Udvarnoch, adresându-se Păr. Prof. Marcu, l-a rugat să transmită I. P. Sf. Mitropolit Nicolae toată recunoștința personalului medical și a bolnavilor, pentru prețiosul dar ce li l-a trimis, iar studenților și conducătorilor lor li-a exprimat calde mulțumiri.

Am plecat de acolo cu mângâierea celorce au experimentat pe teren ce nsemnează să mângâi pe alții.

Instalarea Prea Sf. Episcop al Maramurășului

Joi, 29 Decembrie 1938, a avut loc în Sighet instalarea P. S. episcop Dr. Vasile Stan. Actul instalării a fost săvârșit de P. S. episcop Dr. Nicolae Popoviciu, ca delegat al I. P. S. Visarion, mitropolitul Bucovinei. Din partea guvernului a participat P. S. episcop Nicolae Colan și rezidentul regal al Ținutului Someș, dl general I. Amsu. Dela Sibiu P. S. Dr. Vasile Stan a plecat Marți în 27 Decembrie însoțit de PP. CC. consilieri Trandafir Scorobeș și Virgil Nistor, după ce Luni într'un cadru duios, în prezența preoșimii din centrul arhiepiscopiei P. S. Dr. Vasile Stan și-a luat rămas bun dela I. P. S. nostru Mitropolit, despărțindu-se de vechile sale atribuțiuni.

Asupra instalării P. S. Sale vom reveni cu un reportaj în numărul viitor al ziarului.

Abonați organul național-bisericesc „Telegraful Român”

Invităm iubiiții noștri cetitori și abonați ca, în cercul cunoșcuților și prietenilor, să stăruiască spre răspândirea vechiului nostru ziar, întemeiat în 1853 de Șaguna.

Telegraful Român, sprijinit de condeie încercate și viguroase, va contribui și mai departe: cu articole, informații, note, de interes general, la desăvârșirea muncii necurmate ce o poartă pentru neam și biserică.

Abonamentele se fac prin mandat postal adresat către:

Administrația Telegrafului Român, Sibiu.

Rugăm a se scrie legibil: numele abonatului și locuința sa.

Redacția și Administrația Telegrafului Român

unul alcătuia școala muncii, și altul școala educației morale individuale și sociale, pentru că la români individul și societatea erau deopotrivă de importante unul pentru altul, așa cum îl învățase biserică ortodoxă. Școala muncii se numea șezătoare, care mai de mult era ferită cu grije de abuzurile din vremea mai nouă. Aici unii și unele învățau să lucreze, alții și altele lucrau, și alături de muncă se făcea educarea celor mici prin basme și cântări, totodată făceau și distracția celor mari. Era împărțită după vârstă și sexe. Celălalt ciclu era pentru educarea tineretului spre a ști să se conducă și să conducă și spre a învăța respectul celor bune în mijlocul societății. Și aici aparține colindatul și organizarea ce o reclamă.

Las deoparte micile deosebiri dela ținut la ținut sau chiar dela sat la sat și prezintă numai ceace era comun întregului popor din Ardeal.

Toții tineri unui sat erau organizați. Temeiul și regulamentul, pe baza căruia funcționa această organizație, erau acele pravili grele:

„Moștenite din bătrâni,

„Din bătrâni, din oameni buni”.

În această organizație intrau tinerii — după obiceiul locului — când implineau 16, 17 sau 18 ani și până mergeau la armată, sau în unele locuri chiar și după armată, până la însurătoare. Cu toate că fiecare tinăr sta mai mulți ani în societate,

constituirea, cum i-am zice noi azi, se făcea în fiecare an în ziua cea dintâi din postul Crăciunului, când încetă jocul și expira mandatul vechilor conducători.

În 15 Noembrie seara, după cină, toți feciorii, cari aveau vârsta cerută, țineau un sfat pentru alegerea gazdei. Gazda era patronul lor până la 15 Noembrie viitor. El le punea la dispoziție casa pentru adunările și distracțiile lor și oferea comunei garanția respectării tradiției și a moralității.

Găsită și aleasa gazda, sub supravegherea lui și în casa lui se făcea noua constituire. Iși alegeau un *vataf mare* sau *jude mare*, președintele cum i-am zice noi azi, și un locuitor: *vataful* sau *judele mic*. Ei reprezentau tinerimea în cadrele și afară de organizație. Erau autoritatea supremă și toți li se supuneau de bună voie și necondiționat. Pentru diferite servicii: *cămăraș* sau *crășmar mare* și *mic* și *cărătorii* sau ironic: *caii*, cari aveau să facă serviciul mai de rând pentru cei dintâi și pentru toată societatea. Oricare dintre aceste funcții, prin încrederea acordată, încărcă de onoare și obligamente morale și le meară vaza până și în fața celor din alte sate, unde erau obiectul unor atenții deosebite. Ba și părinții tinerilor aleși se bucurau de trecere mai mare în sat. Cei corecți și cinstiți erau realeși, de mulțori până la incorporare sau până la căsătorie. ceilalți delatărați la proxima alegere, ceace aducea mare rușine care încă se răsfrângea și asupra părinților.

(Urmează)

Sărbătorile Nașterii Domnului s'au ținut în Sibiu cu obișnuita solemnitate. În ziua primă a Crăciunului a slujit, în catedrala mitropolitană, I. P. Sf. mitropolit Nicolae, înconjurat de un sobor de preoți. După sf. liturghie, Inaltul prelat a rostit o predică lămurind numeroșilor asistenți înțelesul profund al praznicului atât pentru vremea de astăzi, cât și pentru toate vremurile. În ziua a doua a săvârșit slujba dumnezească P. S. episcop Vasile al Maramureșului, ear predica a spus-o păr. Gh. Secaș. A cântat corul catedralei condus de prof. Gh. Șoima.

Nr. 12.968 - 1938.

Comunicare

Se aduce la cunoștință, că preotul Gh. Măglașu dela parohia Brădătel, jud. Hunedoara, în baza §-ului 5 din Regulamentul fondului de ajutorare preoțesc, a ridicat dela Cassa Arhiepiscopozană din Sibiu, în numerar fără nici o reținere, ajutorul de înmormântare de Lei 15.000 (Lei cincisprezecemii) după soția sa Elena, decedată la 1 Noembrie 1938.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului Arhiepiscopozesc dela 22 Decembrie 1938.

Consiliul Arhiepiscopozesc

INFORMAȚIUNI

Dorim, tuturor cetitorilor și sprijinitorilor ziarului nostru național-bisericesc, să petreacă anul 1939 cu multă mulțumire sufletească și în perfectă sănătate!

Dar regal. De sfințele sărbători ale Nașterii Domnului, M. Sa Regele a dăruit o mie de pluguri la o mie de săteni din tot cuprinsul țării. Darul Soveranului să fie indemn la muncă cinstită și pilduitoare pentru binele și înălțarea țării.

„Flacăra” se intitulază noua gazetă ce apare ca publicație săptămânală a Cercului cultural național „Octavian Goga”, de sub președinția dlui inginer I. P. Gigurtu. Directori ai publicației seamăază dnii Stan Ghișescu și Arh. I. D. Enescu. (Birourile: București, Calea Victoriei 63. Abonamentul 100 lei anual). În primul număr, între alte articole de interes, găsim și o scurtă incursiune în francmasonerie: Ce este această societate ocultă? O vizită la masoni.

Sfințire de biserică. Duminecă, în 18 Decembrie 1938, s'a sfințit de cătră P. C. Sa păr, protopop Dr. D. Borcea, ca delegat al I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, biserică din parohia Galeș, jud. Sibiu, biserică

renovată în toamna anului 1938. Părintele protopop a săvârșit actul sfințirii, precum și sfânta liturghie, împreună cu preotul Ioan Iosof din Tilișca și Nicolae Răchișan, preotul locului. — Biserica a fost zidită la 1700 de preotul ortodox Ioan Găvojea (Popovici dela Galeș), din peatră și cărămidă; acest preot a suferit temniță 44 de ani în garnizoana militară din Kufstein (Austria) pentru lupta de apărare în contra papistașilor. Repararea a costat 150 mii lei. — Pr. N. R.

Inscriere de membri. Spre a ușura înscrierea cetățenilor în „Frontul Renașterii Naționale”, primăria municipiului Sibiu a deschis un birou special în localul său propriu. Inscieri se fac zilnic, mulțime de suflete alese aderând la noua organizație politică.

† Dr. Victor Bojor, canonic lector, fost prodirector al Academiei de teologie gr.-cat. în Cluj, a răposat la 21 Decembrie 1938, în anul 61 al etății. Rămășițele sale pământești s'au așezat spre odihnă în cimitirul central din Cluj în 23 Decembrie. Slujba prohodului a săvârșit-o P. S. episcop Iuliu Hossu, înconjurat de preoți. În veci amintirea lui!

Darnici credincioși. În urma inițiativei și îndemnului neobositului nostru preot Miron Maier, ca administrator parohial în comuna Micăsasa, prot. Mediașului, credincioșii evlavioși din această comună, în deosebi femeile, s'au hotărât să aducă generoase contribuții, pentru înzestrarea și împodobirea cu cele trebuincioase a sfântului locaș de închinare a ortodocșilor din partea locului. Au oferit obolul lor: Răfăla Cosma 175 lei, Anuța Stoia 162 lei, Maria Piștea (I. episcopoz) 113 lei, Otilia Begu 98 lei, Maria Bacia (I. Ghi) 78 lei, Anica Mihu 57 lei, Anuța Șolea 57 lei, Dionizie Sasu 50 lei, Maria Piștea (I. Cetău) 46 lei, Sofia Petru 46, Măriuța Moldovan 46 lei, Maria Piștea (I. Ilie) 45 lei, Maria Barbu 40 lei, Maria Idu n. Piștea 38 lei, Sofica Mărgineanu 38 lei, Anica Lupeanu 38 lei, Paraschiva Gligor 37 lei, Fira Armenean 36 lei, Ileana Bacia 35 lei (și lucru), Maria Moga (I. Ianoș) 35 lei, Anica Bacia (I. Ion) 34 lei, Maria Armenean 34 lei, Anica Pânăzan 34 lei, Veta Streja 33 lei, Veronica Streja 30 lei, Maria Coman (I. Mihăilă) 30 lei, Maria Birău 30 lei, Susana Piștea 30 lei, Oana Goga 30 lei. — Au mai dăruit sume sub 30 lei: Ioan Albu, Maria Piștea (I. Ion), Sofia Coman, Veronica Piștea, Maria Piștea (I. Niță), Maria Moga (I. Nicolae), Maria Coman (I. Vasile), și alți 54 credincioși; ear Nistor Bacia și soția sa Ileana au donat un sf. liturghier. Suma întreagă a contribuțiilor este: 2312 lei. — Oficiul parohial exprimă tuturor vrednicilor săi enoriași cele mai calde mulțumiri. — Cor.

Profetism babilonian

(4) de prof. Dr. N. Neagu

De pildă, se oprește un câine înaintea cuiva, un impediment îi va eși în cale; se disolvă uloiul când torni apă peste el, casa respectivului se va dizolva; arde lampa întunecos, bolnavul va muri în decurs de 3 zile; naște o femeie un prunc cu'n cap de leu, un rege puternic își va face apariția în țară ș. a. m. d.

Aceasta ar fi în linii mari conținutul, ființa și scopul artei de a ghici. Rămâne să încercăm o mică caracterizare a ei.

Luând în considerare motivele din cari se credea în prevestiri și principiile după cari se interpreta, nu putem refuza babilonenilor o oarecare apreciere. Mandica este o isbitoare dovadă pentru adâncă religiozitate, prin care se disting aproape toate popoarele semite, și care nu poate fi tăgăduită nici locuitorilor de pe malurile Tigrului și Eufratului. Cu toată oare curent materialist pronunțat caracterizează viața lor practică, nu aflăm în literatura cuneiformă, nici măcar un document din care s'ar putea constata indiferențism religios sau ireligiozitate. Chiar arta lor de a ghici arată că gândul unei dependențe de puteri supramundane îi stăpânea peste tot.

La fel trebuie să apreciem preocuparea metodologică de materialul pentru ghicit. Prin empirie și speculație se ni-

zuiau a prinde pe cât posibil toate omina, a le ordona, a le împărți, a le combina în mod sistematic și complet, și a căuta apoi să deducă, din singurele fapte, legi generale. Această latură formală a artei de a ghici viitorul, tradează fără îndoială o predispoziție științifică a babiloniensis.

Apreciem favorabil în sfârșit pe ghicitori, și anume conștiințiozitatea lor, loialitatea cu cari dădeau tâlcuirile. Ei le enunțau deschis și sincer, fie că erau favorabile, fie că nu. Dovadă multe anunțuri cari priveau pe regi. Încrederea în ghicitori s'a menținut în decursul întregii istorii a imperiului. La ei nu se potrivea zicala: „un haruspice râde când vede pe un altul”, căci arta lor n'a degenerat în fraudă ca la augurii greci și romani.

Dacă ne gândim însă la conținutul „ghicirii”, la marea zăpăceală a oracolului, atunci aprecierea noastră de mai înainte scade. Căci conținutul prezintă un nonsens de așa ridiculă naivitate, încât nu poate fi prețuit. Aceasta e, se întrebă cel care pentru întâia dată face cunoștință cu ea, mult renumita înțelepciune babiloniană? Da, durere aceasta e. În Babel cea mai mare prostie avea valoarea celei mai de frunte înțelepciuni, și anume nu într'un mod trecător, într'un cerc restrâns de oameni ușuratici, ci ghicirea forma parte esențială din religia dominantă și a

STIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminică, în 1 Ianuarie 1938, va predica părintele **M. Neagu.**

Răscumpărare de felicitări. Dl. Dr. Ioan Dordea, avocat din Sibiu, și-a răscumpărat felicitările de Anul nou și de ziua onomastică, dărând în „Mila Creștină” suma de 300 lei. — „Mila Creștină” îi urează mulți ani și'n același timp îi exprimă mulțumiri.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Revista Teologică. Organ pentru știința și viața bisericească, apare lunar, sub patronajul I. P. S. Mitropolit **Nicolae.** Abonamentul pe un an: 260 lei. Redacția și administrația: Academia teologică, Sibiu, strada Mitropoliei 24—28. Redactor: prof. **Grigorie T. Marcu.** — Numărul de Decembrie 1938 cuprinde: Redacția: Pentru o Biserică tare. Prof. Em. Cloran: Corespondența unui preot din anii 1848 și 1856 — fost și duhovnic militar. Diacon **Grigorie T. Marcu:** Profesorul Dr. Vasile Gheorghiu. Preot **Gh. Secaș:** Învățăturile duhovnicești ale călugărilor Calist și Ignatie, cei numiți Xantopoli. **Grigorie T. Marcu:** Atitudini: Dreptate pentru Academicele teologice. Pr. **Iarion V. Felea,** Gr. **T. Marcu,** Preot D. **Veștemean** și Prof. Dr. **N. Neaga:** Mișcarea literară: **Hristologia sf. Ioan Damaschin.** Biserica ortodoxă rusă de după război. The ascetic and theological teaching of **Gregory Palamas.** Reorganizarea învățământului teologic. **Grigorie T. Marcu:** Cronică: Congresul Asociației Clerului „**Andrei Șaguna.**” Al V-lea congres general al FOR-ului. Comemorarea Mitropolitului **Andrei Șaguna.** Sărbătorirea I. P. S. Patriarh **Miron.** Investirea primului episcop al **Maramurușului.** Gr. **T. Marcu,** Sp. **C.** și Dr. **N. Neaga:** Note și informații.

Fillimon Petre: Protestantismul și românii din Ardeal, combaterea unei teorii unlate. Arad, 1938, Tip. Diecezană. — Brosură de 62 pg. Lei 40.

Autorul arată în prefață că lucrarea aceasta face parte din „Istoria protestantismului în Transilvania”, ce va apărea în viitor. Studiul de față combate, cu temeinice dovezi, invinuirea scriitorilor greco-catolici, cari susțin că în preajma anului 1700 biserica românească a fost calvinizată, și că numai prin unire cu biserica Romei am ieșit din ghearele calvinismului. Adezurul e că la sfârșitul secolului al 17-lea românii ardeleni erau departe de a fi protestanți, — ceea ce constată chiar și din publicațiile scriitorilor maghiari.

„**Viața Ilustrată.**” Din excelenta revistă de familie, **Viața Ilustrată,** a apărut Nr. 11—12 pe Noembrie și Decembrie 1938, sub direcția Prea Sf. episcop **Nicolae** al Clujului. Numărul de acum, ca și numerile de mai înainte ale revistei dela Cluj, aduce material ales, interesant și instructiv, cu multe ilustrații.

Poșta redacției

Pr. M. M. în Br. Conținutul, era de văzut, nu lasă nimic de dorit. Mulțumiri. — Luarea cealaltă, despre Ș., sperăm să meargă, la ocazie potrivită.

influențat în dacursul istoriei orientale întreaga activitate, toate întreprinderile private și publice într-o măsură cum nu s'a întâmplat la alt popor. Arta ghicirii este pornirea cea mai nobilă a popoarelor de pe malurile râurilor Tigru și Eufrat. Textele păstrate nu conțin nici o indoială despre aceasta, ba din contră arată în ce servitudine spirituală au ajuns aceia prin superstiția lor. Și interesant lucru, în întreaga literatură nu apare un singur semn de scepticism și indoială în contra acestei deplasări de ordin spiritual.

Manualele pentru ghicit, dintre cari unele par compuse de locuitorii unei case de allenai, erau pregătite la școlile de înalte studii din Babilonia, de reprezentanții cei mai aleși ai culturii. Cu câtă precizie, cu câtă minuțiozitate și cu ce finețe caligrafică au fost scrise, încât multe fragmente din aceste tabele de argilă ni s'au transmis într-o stare, de pare că abia eri sub controlul ochilor noștri s'au scris.

Redactor responsabil: Prot. Dr. D. Stăniloae

Nr. 13.363—1938

Comunicare

Se aduce la cunoștință, că erezii după **Părintele Mihail Popovici** din Gântaga, decedat la 1 Decembrie 1938, în baza Ș-ului 5 din Regulamentul fondului de ajutorare preoțesc au primit dela Casa arhidiecezană din Sibiu, în numerar, fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de Lei 40.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului Arhiepiscopesc dela 22 Decembrie 1938.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 213/1938

(68) 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. I, din I. G. **Duca (Cristur),** prot. **Odorhei,** cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. 13 jug. cadastrale cl. I pe malul **Târnavei-mari.** Impozitul lor privește pe paroh.
3. 2 jugăre cadastrale pentru chirie; aceeași calitate, același loc.
4. Stola uzitată în parohie și cel puțin 40 lei de familie la **Bobotează.**
5. Grădina bisericii rămâne în folosința parohului.

Cereri de concurs se vor înainta Onor. oficiului protopopesc ortodox român din **Odorhei** în termenul arătat.

Candidații vor anexa la cererea de concurs și permisiune de-a candida, dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc Sibiu, și se vor prezenta cu incuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc în vreo Duminică sau sârbătoare la biserică, spre a servi, a cânta și a face cunoștință cu parohienii.

I. G. **Duca (Cristur),** din ședința consiliului parohial, ținută în 26 Nov. 1938.

Prof. preotul **Simion Radu**
paroh.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial

Odorhei, 28 Noembrie 1938.

Secretar: **Ioan Rusu**
institutor

Seb. Rusan
adm. protop.

Nr. 342/1938.

(62) 1—3

Concurs

La ordinul Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 11.679—1938, pentru întregirea parohiei de clasa III-a **Idiciu,** cu filia **Cund,** protopopiatul **Târnavă-mare,** se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială cu dependențe.
3. Sesiune parohială 27 jugăre arător și fână.
4. Stola obișnuită.

Cereri de concurs, cu toate documentele și cu incuviințarea specială a Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc, în termenul indicat.

Candidații se vor prezenta, cu incuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminică sau sârbătoare la biserică, spre a se face cunoștință cu parohienii. **Dumbrăveni,** la 1 Decembrie 1938.

Oficiul protopopesc ortodox român în înțelegere cu consiliul parohial.

Ioan Dragolea
protopop.

Ce avem deci să credem despre o națiune, care cultiva și perfecționa cu toate mijloacele îngăduite și neingăduite o așa respingătoare superstiție?

Arheologul **Lenormant,** pionierul explorator al textelor cuneiforme, zice:

„Un popor după concepția căruia, nașterea unui prunc diform, ori anumite necuviințe ale vre-unui câne, anunță surparea unui stat, natural — că trebuie considerat de cel puțin excentric, dacă nu nebun”.

Putem noi oare împărtăși această judecată? da, și totuși nu.

Arta ghicirii aruncă doar o lumină curioasă asupra modului de gândire babilonian. Pe de altă parte avem în babilonieni o națiune cultă de întâiul rang; această națiune a întemeiat în multe rânduri o împărăție monoidală, a creat bunuri spirituale din cari încă și azi ne nutrim. Avem de-a face cu un popor a cărui viață i-a fost normată, cu ani 2000 a. H. prin

Nr. 762/1938

(67) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III, **Ardeu,** din protopopiatul **Geoagiului,** se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat;
2. Folosirea cimitirului și curții bisericești;
3. Dela fiecare familie câte o ferdelă (30 litri) porumb sfărmat, sau echivalentul său în bani, anual.
4. Nefiind casă parohială, parohia se obligă a închiria locuință potrivită pentru preot până la edificarea casei parohiale.
5. Lemne de foc după trebuință din pădurea bisericii, aduse acasă de credincioși.
6. Stola uzitată în parohie.

Cereri de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român în termenul deschis, împreună cu incuviințarea de candidare dela P. V. Consiliu arhiepiscopesc.

Candidații se vor prezenta, cu incuviințarea of. protopopesc, în parohie spre a face cunoștință cu poporul.

Geoagiu, la 5 Decembrie 1938.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.

Ioșif Șerban Cornilă
adm. protopopesc.

Nr. 249—1938.

(58) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Nemșa,** din protopopiatul **Mediașului,** se publică concurs cu termen de 30 zile dela apariție în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiune parohială: 6 jugăre arător și 3 jugăre fână.
3. Casa parohială fiind terminată în roșu — preotul ales se va îngriji de locuința până la terminarea casei parohiale.
4. Stola uzitată în tract.
5. Din pădurea comunală 5 st. lemne aduse de credincioși în curtea parohială.

Cereri de concurs, împreună cu incuviințarea specială de candidare dela P. V. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc în termen legal.

Concurenții, cu înștiințarea oficiului protopopesc, se vor prezenta în biserică spre a se face cunoștință cu parohienilor.

Mediaș, 9 Noembrie 1938.

Consiliul parohial în înțelegere cu oficiul protopopesc.

Ioan Crăciun
protopop.

Nr. 506—1938

(66) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei **Turdaș,** din protopresbiteratul **Orăștie,** devenită vacantă prin înțetarea din viață a fostului paroh, în baza ordinului Prea V. Consiliu arhiepiscopesc, Nr. 12.966—1938, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.

legi savante, la care agricultura și comerțul erau în floarea vieții și ale cărui produse artistice se numără printre minunile lumii antice.

Cu cât mai uimitoare ne par aceste prestații de înaltă civilizație, cu atât mai neînțeleasă ne rămâne prăpastia săpată de absurda artă de a ghici viitorul. Ne aflăm în fața celei mai dificile enigme din psihologia popoarelor. În tot cazul arta ghicirii, care în trecut a adus cea mai de seamă faimă **Babiloniei,** i-a devenit azi spre cea mai de jos ocară și hulă.

Un popor a desvălit de mult această pată urâtă. E poporul biblic căruia Domnul îi spune prin gura lui **Moise:**

„Să nu se aple întru tine fermecător și descântător,
și care vrăjește după măruntăe și care caută în stele”.

În Israelul biblic întâlnim cea apariție diametral opusă ghicirii, profetismul. În măsura în care întâia înseamnă o pată

2. Eclejie 13^{1/2}, jug. pământ arător.
3. Casă parohială în foarte bună stare.

4. Venitele stolare statorite în trecut.
Cereri de concurs, însoțite de incuviințarea de a candida, obținută dela P. V. Consiliu arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român din **Orăștie.**

Concurenții, avuând înainte oficiul protopopesc, e de dorit să se prezinte în parohie la serviciul divin, pentru a fi cunoscuți de parohieni.

Orăștie, 10 Decembrie 1938.

Din ordinul P. V. Cons. arhiepiscopesc:

Oficiul protopopesc al **Orăștiei:**
Prot. Ioan Moța
adm. tractului

Nr. 820—1938

(60) 2—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Colibi,** din protopopiatul **Sebeșului,** cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Rom.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Locuință în natură.
3. Sesiune parohială 20 jug. cad.
4. Venitele stolare obișnuite în parohie.

Cereri de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al **Sebeșului,** în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și concensiunea dela **Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc** că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta, cu incuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminică sau sârbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Sebeș-Alba, 19 Noembrie 1938.

Oficiul protopopesc ortodox român al **Sebeșului** în înțelegere cu consiliul parohial.

Vasile Oană
protopop.

Nr. 662—1938

(65) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Oprea-Cârțișoara,** din protopopiatul **Avrigului,** se se publică concurs, cu termen de 30 de zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Stola uzitată în parohie.
3. Sesiune parohie de 5 jugăre.
4. Două sorți de lemne: una în pădurea posesorală și cealaltă în pădurea comunală.

Cereri de concurs, cărora se va anexa incuviințarea specială de candidare dela **Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc** din Sibiu, se vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc în termenul deschis.

Concurenții, cu înștiințarea oficiului protopopesc, se vor prezenta în biserică spre a face cunoștință cu poporul. Oficiul protopopesc al **Avrigului** în înțelegere cu consiliul parohial respectiv.

Avrig, la 8 Decembrie 1938.

Pavel Borzea
adm. protopop.

pentru istoria omenirii, a două formează un titlu de onoare pe seama acesteia.

Reprezentanții adevăratei profetii au ridiculizat mai mult decât oricine absurda artă a ghicirii.

Tocmai pentru indeletnicirea cu astfel de obiceiuri uricioase tună și fulgeră titanul **Isaia** împotriva împărăției și poporului babilonian. Capitul 47 din profetia sa e dovadă clasică tocmai în această privință:

„Pogoară-te și șezi în țărână, fecioară, fiica **Babilonului,** stai pe pământ fără tron, fiică a **Chaldeilor,** căci nu te va mai numi nimeni pe tine gingașe și cu nuri! Golițiunea ta se va descoperi și se va vedea rușinea ta. Stai tăcută și mai la întunec, fiica **Chaldeilor,** nimeni nu te va mai chema pe tine stăpâna împărăției lor. Înțelepciunea ta și știința ta te-au amăgit... păstrează pentru tine fermecătoriile tale și vrăjtorile...”

(După **L. Denefeld,** în românește de **N. Neaga**).